

Стояновський А. Методичні положення щодо організування моніторингу діяльності інноваційних структур [Електронний ресурс] / А. Стояновський, С. Барановська, І. Стояновська // Соціально-економічні проблеми і держава. — 2012. — Вип. 1 (6). — С. 173-183. — Режим доступу до журн. : <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2012/12sardip.pdf>.

УДК 338.268

JEL Classification: O32

Андрій Стояновський, Софія Барановська, Ірина Стояновська

Національний університет «Львівська політехніка»

МЕТОДИЧНІ ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ОРГАНІЗУВАННЯ МОНІТОРИНГУ ДІЯЛЬНОСТІ ІННОВАЦІЙНИХ СТРУКТУР

Анотація. У статті запропоновано удосконалити методичні рекомендації щодо моніторингу діяльності інноваційних структур, які, серед іншого, дозволяють відмежувати результати діяльності керівного органу управління інноваційною структурою та виконавців інноваційних проектів, зареєстрованих в її межах.

Ключові слова: інноваційна структура, інноваційний проект, моніторинг інноваційної діяльності.

Андрей Стояновский, София Барановская, Ирина Стояновская

МЕТОДИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ОТНОСИТЕЛЬНО ОРГАНИЗАЦИИ МОНИТОРИНГА ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ИННОВАЦИОННЫХ СТРУКТУР

Аннотация. В статье предложено усовершенствовать методические рекомендации относительно мониторинга деятельности инновационных структур, которые, среди прочего, позволяют отмежевать результаты деятельности руководящего органа управления инновационной структурой и исполнителей инновационных проектов, зарегистрированных в ее пределах.

Ключевые слова: инновационная структура, инновационный проект, мониторинг инновационной деятельности.

Andrii Stoianovskii, Sofia Baranovska, Iryna Stoianovska

THE METHODOICAL STATUTES MONITORING OF ACTIVITY BY INNOVATIVE STRUCTURES

Abstract. In the article it is suggested to perfect methodical recommendations in relation to monitoring of activity of innovative structures, which, among other, allow to mark off the results of activity of leading organ of management and contractors of innovative projects, registered in her limits an innovative structure.

Keywords: innovative structure, innovative project, monitoring of innovative activity.

Постановка проблеми. Одним із чинників успішного інноваційного поступу України є створення сприятливого середовища для ефективного функціонування і розвитку інноваційних структур (ІС). Це зумовлює, серед іншого, необхідність проведення моніторингу їхньої діяльності, метою якого є визначення можливостей та загроз, які

виникають під час розроблення та впровадження інновацій суб'єктами інноваційної діяльності у їх межах. Самі ж результати моніторингу можуть використовуватися під час формування інформаційного забезпечення для прийняття науково-обґрунтованих рішень у сфері управління діяльністю інноваційної структури, зокрема, щодо забезпечення реалізації інноваційних проектів (П) у їхніх межах. Проте, не зважаючи на широке обговорення питань моніторингу інноваційної діяльності в державі, питанням моніторингу перебігу інноваційної діяльності на рівні інноваційних структур та виконавців інноваційних проектів, зареєстрованих у їх межах, належної уваги не надавалося. Існуючі методичні рекомендації з питань моніторингу діяльності інноваційних структур [8; 9; 10;12] зводяться зазвичай до фіксації звітних показників реалізації інноваційної діяльності виконавцями інноваційних проектів у межах інноваційних структур та, у кращому випадку, їх співставлення з плановими (задекларованими) показниками інноваційної діяльності. Саме тому, доцільно розвинути існуючі теоретико-методичні підходи та організаційно-правові процедури моніторингу діяльності інноваційних структур, які в ході моніторингу дозволять враховувати не тільки результати діяльності виконавців інноваційних проектів у межах інноваційних структур, але і самих органів управління інноваційними структурами щодо результатів управління інноваційною діяльністю, зокрема, зазначених вище виконавців проектів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми моніторингу та оцінювання результатів господарювання суб'єктів інноваційної діяльності, а також можливості їх вирішення досліджували такі вчені-економісти, як О. І. Амоша, Л. Л. Антонюк, В. А. Верба, О. І. Волков, В. М. Геєць, А. П. Гречан, А. В. Гриньов, М. П. Денисенко, І. Г. Єресько, В. Б. Захожай, С.М. Ілляшенко, О. Є. Кузьмін, О. О. Лапко, І. В. Новікова, А. І. Ніколаєв, С. М. Никифоров, П. Г. Перерва, В. П. Соловійов, Н. І. Чухрай, Й.-А. Шумпетер, Л. І. Федулова та ін. Аналізування підходів цих науковців свідчить, що існують вагомі напрацювання в інноваційній сфері, зокрема, розроблено методологію провадження та оцінювання інноваційної діяльності, визначено особливості створення та функціонування інноваційних структур, опрацьовано шляхи їх державної підтримки. Проте, необхідне подальше розроблення, удосконалення та розвиток питань моніторингу діяльності інноваційних структур. Відзначимо недостатнє розкриття теоретичних та методичних аспектів у наукових напрацюваннях з проблем формування методичних рекомендацій щодо моніторингу діяльності інноваційних структур, зокрема моніторингу реалізації проектів в їх межах.

Цілі статті. Метою дослідження є визначити теоретико-методичні підходи та розвинути організаційно-правову процедуру моніторингу діяльності інноваційних структур, зокрема, щодо забезпечення реалізації інноваційних проектів в їх межах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Моніторинг діяльності інноваційних структур, напряму пов'язаний з плануванням – як діяльності самих інноваційних структур, так і виконавців інноваційних проектів, зареєстрованих в їх межах. Саме тому, правильність побудови та дієвість моніторингу діяльності інноваційних структур, в значній мірі залежить від релевантності закладеної в основу зазначеного моніторингу інформації – планових показників щодо очікуваного перебігу подій в інноваційній сфері (інноваційних структур та виконавців інноваційних проектів, зареєстрованих у їх межах), відповідність яким і будуть перевіряти у ході моніторингу.

Під плануванням слід розуміти вид управлінської діяльності, який визначає перспективу і майбутній стан організації [5, с. 45]. Планування поділяється на два види: стратегічне та оперативне. Стратегічне планування діяльності інноваційної структури передбачає формування довгострокових цілей за пріоритетними напрямками діяльності інноваційних структур, з відповідним окресленням стратегії розвитку інноваційної структури та її учасників. В свою чергу, оперативне (поточне) планування діяльності інноваційної структури передбачає пошук та підбір найбільш ефективних способів та засобів реалізації стратегії розвитку інноваційної структури, направлених на досягнення задекларованих стратегічних цілей діяльності інноваційної структури.

І оперативне і стратегічне планування детально відображається в проекті діяльності інноваційної структури, зокрема, при розробці поданого на розгляд до постійно діючого органу КМ України, Комісії з організації діяльності технологічних парків та інноваційних структур інших типів, бізнес-плану проекту діяльності інноваційної структури оформленого відповідно до [7]. Проте, провівши аналіз чинного законодавства в інноваційній сфері, зокрема норм, які стосуються питань діяльності інноваційних структур [7, 8, 9, 10, 12], не було встановлено жодного дієвого механізму, який би передбачав моніторинг виконання задекларованих в бізнес-плані інноваційної структури планових показників її діяльності. І це при цьому, що в процесі реєстрації, наприклад, проектів технологічних парків організована експертиза провадиться уповноваженими представниками 7-ми центральних органів виконавчої влади. А після реєстрації – це вже не потрібно. Можливим виправданням таких дій чиновницького апарату є той факт, що жодних варіантів надання державної підтримки в будь-якій формі зазначеним інноваційним структурам не надаються. Державна підтримка надається лише зареєстрованим у законодавчо встановленому порядку інноваційним проектам. А от в даному випадку, аналізуючи [8, 9, 10, 12] вже можна більш чітко прослідкувати особливості провадження моніторингу діяльності як самої інноваційної структури, так і виконавців зазначених проектів у ході їх реалізації. Проте, здебільшого вони все ж таки зводяться лише до моніторингу реалізації інноваційних проектів.

За результатами аналізу показників діяльності інноваційних структур та з урахуванням даних моніторингу реалізації інноваційних проектів у їх межах [3], було встановлено основні результати діяльності інноваційних структур та виконавців інноваційних проектів, що реалізуються у межах середовища зазначених інноваційних структур (рис. 1).

Як видно, (рис. 1) моніторинг діяльності інноваційної структури доцільно розглядати з позиції трьох окремих складових, а саме: моніторингу стану розвитку середовища сприяння інноваційній діяльності, організованого на базі інноваційної структури; моніторингу результатів діяльності інноваційної структури, пов'язаних із забезпеченням роботи середовища сприяння інноваційній діяльності; моніторингу ходу реалізації інноваційних проектів зареєстрованих у межах інноваційної структури. За результатами проведеного дослідження встановлено, що моніторинг діяльності інноваційних структур та моніторинг діяльності виконавців інноваційних проектів, зареєстрованих в їх межах є практично однаковим з точки зору його організації та послідовності здійснення, а отже, повинен включати наступну послідовність етапів його організації та провадження – рис. 2.

Наряду з плануванням діяльності інноваційних структур, надзвичайно актуальним питанням в ході моніторингу їх діяльності, є принципи формування та особливості діяльності експертних комісій метою створення яких є моніторинг діяльності інноваційних структур та виконавців інноваційних проектів, зареєстрованих у їх межах.

З метою визначення принципів формування складу членів експертної комісії, було проаналізовано основні цільові групи користувачів моніторингу діяльності інноваційних структур та їх учасників – рис. 3.

Принциповим питанням є розподіл користувачів на внутрішніх та зовнішніх, зокрема з точки зору ступеню розкриття отриманої у ході моніторингу інформації, оскільки повнота розкриття інформації, яка залишається для внутрішніх користувачів в значній мірі відрізняється від тієї, що подається назовні.

Рис. 1. Напрями моніторингу діяльності інноваційних структур та виконавців інноваційних проектів, зареєстрованих в їх межах

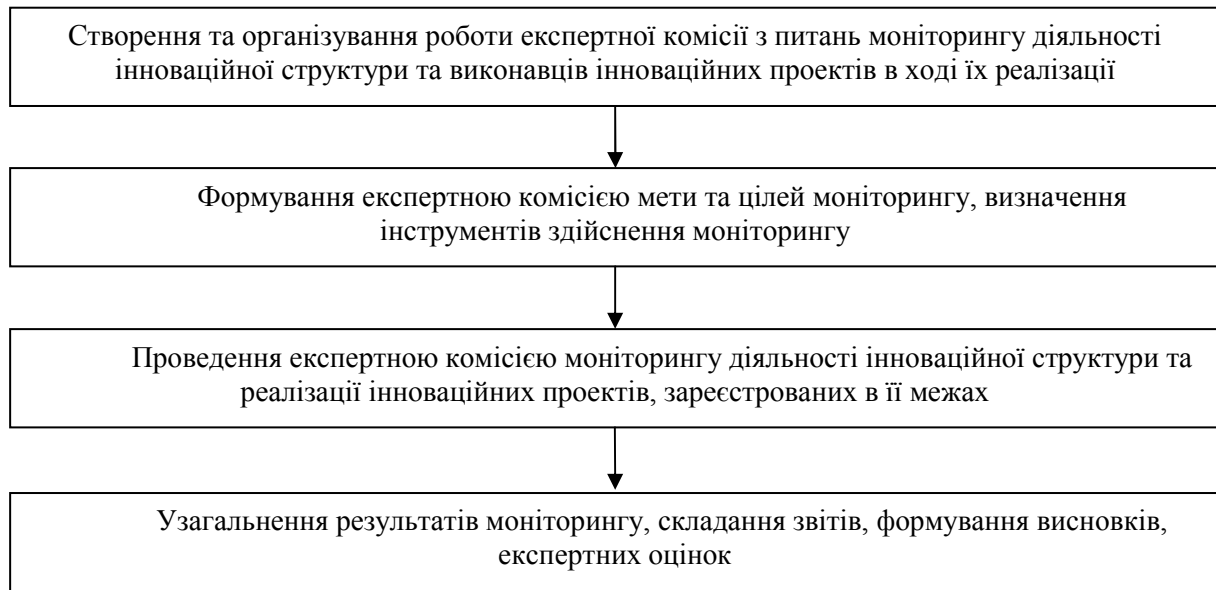

Рис. 2. Послідовність моніторингу діяльності інноваційної структури

Інноваційна діяльність в цілому, в тому числі, пов'язана з реалізацією інноваційних проектів у межах інноваційних структур, відносяться до діяльності з високим ступенем складності і ризиків. Саме тому, моніторинг діяльності інноваційних структур, зокрема, реалізації інноваційних проектів, зареєстрованих в їх межах, повинен здійснюватися із залученням висококваліфікованих спеціалістів в інноваційній сфері для проведення кількісних (абсолютні та статистичні величини) та якісних (вербальних) експертних оцінок. У якості таких експертних оцінок широко використовуються бальні оцінки, а самі експерти повинні входити до складу експертної групи, створеної при вищому органі управління інноваційною структурою з метою визначення можливостей та загроз при розробленні та впровадженні інновацій як самою інноваційною структурою так і суб'єктами інноваційної діяльності, що реалізують в її межах інноваційні проекти.

Незважаючи на відсутність у науковій літературі єдиного підходу до визначення оптимальної кількості експертів, переважуючою є думка щодо обмеження кількості експертів 10-20 спеціалістами. При цьому, відбір спеціалістів до експертної групи буде проводитися з допомогою коефіцієнта компетентності i -го експерта методом взаємооцінки:

$$K = \frac{\sum_{j=1}^L p_{ij}}{\sum_{k=1}^L \sum_{j=1}^L p_{kj}}, \quad (1)$$

p_{ij}, p_{ik} де – думка i -го експерта про компетентність j -го і k -го експерта, відповідно (дані експертів знаходяться в інтервалі 0-10);

L – кількість експертів.

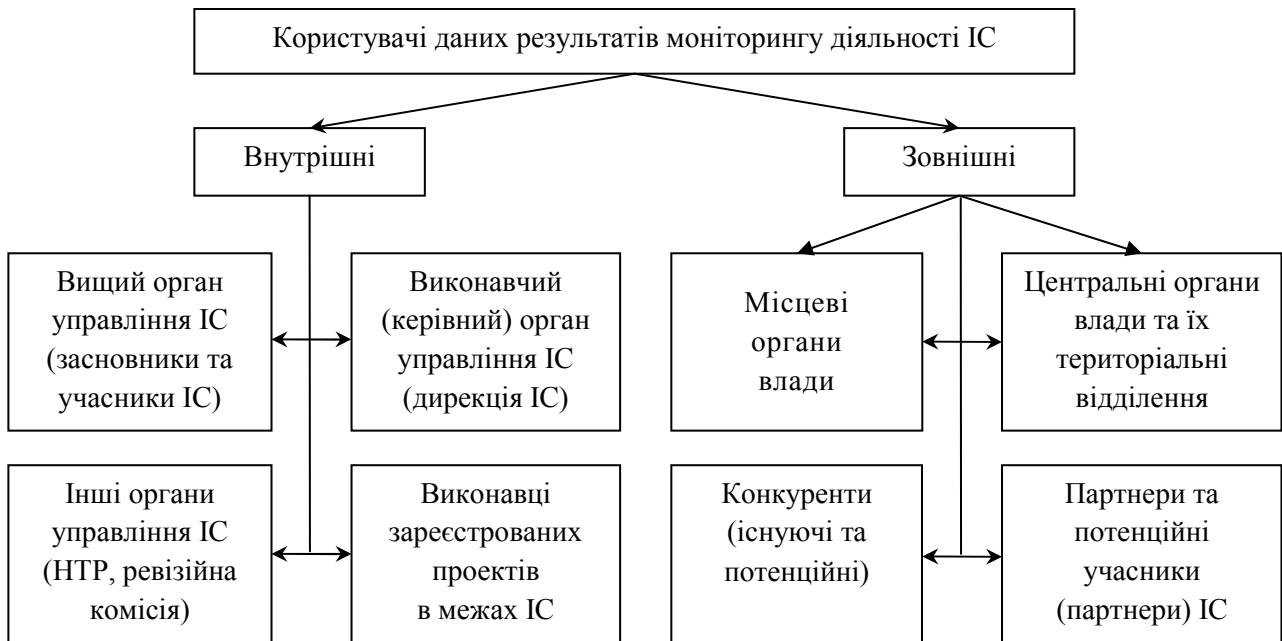

Рис. 3. Цільові групи користувачів інформації, отриманої за результатами моніторингу діяльності інноваційних структур

Для визначення рівня компетентності експертів готуються спеціальні анкети (обсягом 10 питань) за наступними напрямками: професійна компетентність експерта (посада, рівень освіти, загальний стаж роботи, стаж роботи за проблемою, ступінь участі у вирішенні проблеми, знання виробництва інноваційної продукції, значення показників якості різних модифікацій інноваційної продукції, знання перспектив розвитку продукції) та кваліметрична компетентність експерта (знання методів експертних оцінок, уміння користування різними шкалами оцінок). Експерти, котрі набрали найбільшу кількість балів, відбираються до складу експертної групи з моніторингу діяльності інноваційної структури.

Результати експертного опитування вважаються надійними, якщо існує високий ступінь погодженості думок експертів. З цією метою використовують формулу розрахунку дисперсійного коефіцієнта конкордації, запропоновану Кендалом [4].

$$W = \frac{12 \cdot S}{m^2 \cdot (N^3 - N) - m \sum_{j=1}^m T_{ij}}, \quad (2)$$

де W – коефіцієнт конкордації;

S – різниця між сумою квадратів сум рангів і середнім квадратом суми рангів, присвоєних експертами;

m – кількість експертів;

N – кількість об'єктів оцінки.

Формула розрахунку S матиме такий вигляд:

$$S = \sum_{i=1}^n x_i^2 - \frac{(\sum_{i=1}^n x_i)^2}{N}, \quad (3)$$

де x^i – ранги, присвоєні експертами.

$$T_{ij} = \sum_{j=1}^m t_j^3 - t_j, \quad (4)$$

де T_{ij} – загальна кількість повторень значень рангів;

t_j – кількість повторень рангу i -тої групи показників у j -го експерта.

Коефіцієнт конкордації може змінюватися від 0 до 1, причому, якщо він дорівнює одиниці, це означає, що всі експерти надали однакові оцінки по даному признаку (X), а рівність нулю означає, що зв'язку між оцінками, отриманими від різних експертів не існує.

Або коефіцієнт конкордації W має такі межі: $0 \leq W \leq 1$. При $W < 0,3$ – погодженість думок експертів незадовільна; при $0,3 < W < 0,7$ – середня; при $W > 0,7$ – висока. Перевірка надійності ступеня погодженості думок експертів здійснюється за допомогою визначення статистичної значимості коефіцієнта конкордації. Це потребувало використання критерію Пірсона (Хи-квадрат), розрахунковий показник якого (χ^2) за відсутністю зв'язаних рангів визначається за формулою:

$$\chi^2 = m \cdot (N - 1) \cdot W, \quad (5)$$

За наявності зв'язаних рангів критерій Пірсона визначається за формулою:

$$\chi^2 = \frac{12 \cdot S}{m \cdot n(n+1) - \frac{1}{n-1} \sum_{j=1}^m T_j}, \quad (6)$$

В подальшому розрахунковий критерій Пірсона порівнюється із табличним його значенням ($\chi^2_{таб}$), результати експертного опитування вважаються достовірними за умов перевищення розрахункового показника над табличним його значенням.

Враховуючи особливості поданих вище думок експертів, та виходячи з особливостей формування органів управління інноваційними структурами вважаємо за доцільне дотримуватися наступних принципів формування складу експертних комісій з питань моніторингу діяльності інноваційних структур, зокрема реалізації інноваційних проектів у їх межах (рис. 4).

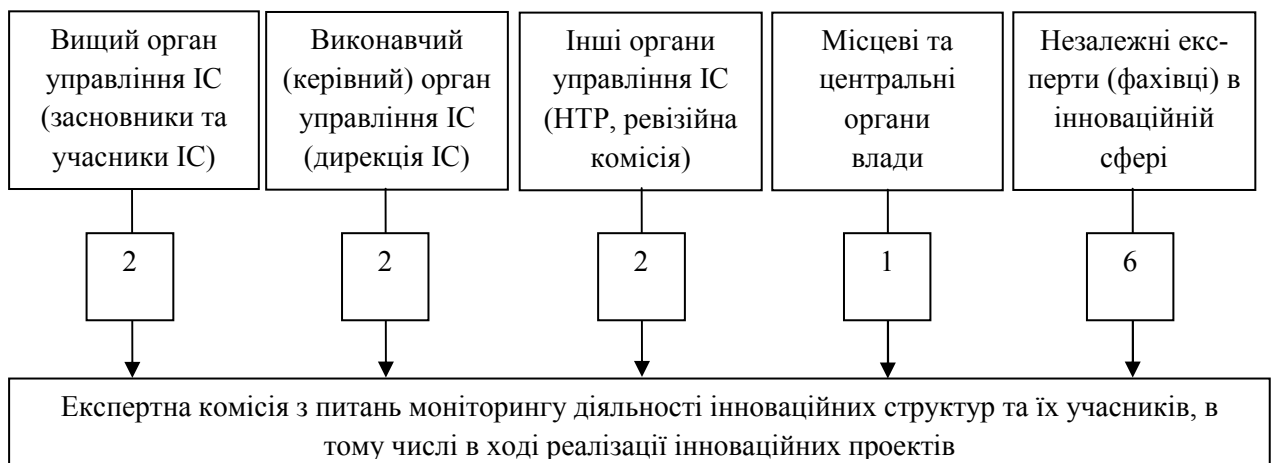

Рис. 4. Принципи формування складу членів експертної комісії з питань моніторингу діяльності інноваційних структур

Виходячи з описаних вище особливостей норм чинного законодавства щодо моніторингу діяльності інноваційних структур, а також беручи до уваги описані в науковій літературі підходи до моніторингу перебігу інноваційної діяльності як на мікро, так і на макрорівнях [1, 2, 6, 13], встановлено, що основними етапами моніторингу діяльності інноваційних структур є (рис. 1) моніторинг ходу реалізації інноваційних проектів, зареєстрованих у межах інноваційних структур (прямі результати), а також моніторинг

діяльності керівного (виконавчого) органу управління діяльністю інноваційної структури, яка пов'язана з забезпеченням реалізації функціонування середовища сприяння інноваційній діяльності, організованого у межах інноваційної структури (опосередковані результати). Таким чином, моніторинг діяльності інноваційних структур повинен здійснюватися не тільки в розрізі реалізації зареєстрованих інноваційних проектів, а також і у сфері оцінювання стану розвитку та ефективності роботи середовища сприяння інноваційній діяльності самої інноваційної структури (рис. 5).

Рис. 5. Встановлення етапів моніторингу діяльності інноваційних структур

Наступним етапом моніторингу діяльності інноваційної структури (рис. 5) є моніторинг реалізації інноваційних проектів, які зареєстровані в інноваційних структурах. Даний етап моніторингу діяльності інноваційних структур на сьогоднішній день є найбільш врегульованим з точки зору законодавчого закріплення. Слід зазначити, що ще в 2007 році затверджений порядок моніторингу ходу реалізації проектів технологічних парків [5], який незважаючи на свою переобтяженість з точки зору кількості та обсягів звітів, які подаються до Державного агентства з питань науки, інновацій та інформатизації України може використовуватися для проведення моніторингу діяльності інноваційних структур, зареєстрованих в Україні.

Ще одним прикладом моніторингу реалізації інноваційних проектів є нормативний акт ДІФКУ [10], який у порівнянні з проектами технологічних парків має в значній мірі суб'єктивний підхід до оцінювання ефективності реалізації інноваційних проектів, зокрема в частині визначення бальної оцінки за кожним окремим проектом. При цьому, ні шкала оцінювання ні критерії оцінювання в даному положенні не згадуються, а залишаються на розсуд експерта (групи експертів), що проводять оцінку. Проте, незважаючи на свою недосконалість зазначені нормативно-правові акти дають змогу сформулювати бачення чиновницького апарату щодо вимог, які ставляться перед моніторингом діяльності інноваційних структур, зокрема у ході реалізації інноваційних проектів.

Таким чином, відповідно до норм чинного законодавства в інноваційній сфері, зокрема, враховуючи особливості порядків державної реєстрації інноваційних проектів,

моніторинг реалізації інноваційних проєктів, зареєстрованих у межах інноваційних структур потрібно провадити з урахуванням наступних складових – рис. 6.

Рис. 6. Послідовність розгляду та реєстрації ІП, а також складові моніторингу його реалізації з урахуванням форм державної підтримки інноваційної діяльності у межах ІС

Слід зазначити, що запропоновані методичні рекомендації для проведення моніторингу діяльності інноваційних структур відрізняються, серед іншого, в частині встановлення даних про цільове використання коштів та матеріальних цінностей за проєктами, які отримали державну підтримку, і внесені до державного реєстру інноваційних проєктів.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Запропоновані в роботі шляхи удосконалення методичних рекомендацій щодо моніторингу діяльності інноваційних структур, дають змогу розглядати об'єкт моніторингу як сукупність трьох складових результатів діяльності інноваційних структур та виконавців інноваційних проєктів, зареєстрованих в їх межах. Запропонований в роботі перелік показників, які можуть використовуватися в ході моніторингу діяльності інноваційних структур розширений з

урахуванням зазначених видще складових моніторингу, та дозволяє враховувати не тільки результати діяльності виконавців інноваційних проектів у межах інноваційних структур, але і органів управління інноваційною структурою щодо забезпечення реалізації цих інноваційних проектів. Перспективними напрямками подальших досліджень є розробка методичних положень моніторингу інноваційних структур з урахуванням їх масштабів їх діяльності та організаційно-правової форми діяльності.

Використана література:

1. Буднікевич І.М. Становлення регіонального ринку інновацій в Україні [Текст] / І.М. Буднікевич, І.М. Школа – Чернівці: Зелена Буковина, 2002. – 201 с.
2. Гальчинський А.С. Інноваційна стратегія українських реформ [Текст] /А.С. Гальчинський, В.М. Гесць, А.К. Кінах, В.П. Семиноженко – К.: Знання України, 2002. – 336 с.
3. Інформаційно-аналітичні матеріали МОН до парламентських слухань на тему: "Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів" : збірник / Стріха М. В., Шовкалюк В. С., Боровіч Т. В. та ін. ; Укр. ін-т промислової власності. – Київ, 2009. – 39 с. – ISBN 978-966-8381-47-8.
4. Кендалл, Морис. Многомерный статистический анализ и временные ряды [Текст] : пер. Ю. В. Прохоров. - М. : Наука. Гл. ред. физ.-мат. лит., 1976. - 736 с.
5. Кузьмін О.Є. Теоретичні та прикладні засади менеджменту [Текст] / О.Є. Кузьмін, О.Г. Мельник. – Львів: Національний університет "Львівська політехніка", 2002. – 228 с.
6. Лапко О. Інноваційна діяльність в системі державного регулювання: Монографія [Текст] /О. Лапко. – К.: Ін-т економ. Прогнозування НАН України, 1999. – 254 с.
7. Про затвердження Положення про Комісію з організації діяльності технологічних парків та інноваційних структур інших типів [Текст]: постанова Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2003 р. № 1219 // Офіційний вісник України. – 2006. – № 48. – С. 71. – Ст. 3199.
8. Про затвердження Порядку проведення моніторингу та здійснення контролю за реалізацією проектів технологічних парків [Текст]: постанова Кабінету Міністрів України від 21 березня 2007 р. № 517 // Офіційний вісник України. – 2007. – № 22. – С. 49. – Ст. 877.
9. Про затвердження порядку формування і використання активів Державної інноваційної фінансово-кредитної установи [Текст]: постанова Кабінету Міністрів України від 17 червня 2009 р. №685 // Офіційний вісник України. – 2010. – № 96. – С. 84. – Ст. 3425.
10. Про здійснення моніторингу виконання інноваційних та інвестиційних проектів, які впроваджуються із залученням державних коштів: наказ Державного агентства України з інвестицій та інновацій від 21 січня 2008 №4 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.difku.gov.ua/?q=node/94>.
11. Про інноваційну діяльність [Текст] : закон України від 04 липня 2002 № 40-IV// Відомості Верховної Ради. – 2003. – № 13. – Ст. 93.
12. Про наукові парки [Текст]: закон України від 25 червня 2009 року №1563-17 // Відомості Верховної Ради України. – 2009. – № 51. – С. 1859. – Ст. 757.
13. Соловійов В.П. Інноваційний розвиток регіонів: питання теорії та практики: монографія [Текст] / Соловійов В.П., Кореняко Г.І., Головатюк В.М. – К.: Фенікс, 2008. – 224 с. - ISBN 978-966-651-707-7.

REFERENCES

1. Budnikévych I.M., Shkola I.M. The formation of the regional market innovations in Ukraine [*Stanovlennya rehional'noho rynku innovatsiy v Ukrayini*]. Chernivtsi, Zelena Bukovyna, 2002, 201 p.
2. Halchynskyy A.P., Heyets' V.M., Kinakh A.K., Semynozhenko V.P. The innovative strategy of Ukrainian reforms [*Innovatsiyna stratehiya ukrayins'kykh reform*]. Kyiv, Znannya Ukrayiny, 2002, 336 p.
3. Strikha M. V., Shovkalyuk V. P., Borovich T. V. Informational materials MON to parliamentary hearings on "The strategy of innovative development of Ukraine in 2010-2020 in the Global Challenges": collection [*Informatsiyno-analitychni materialy MON do parlament-s'kykh slukhan' na temu: "Stratehiya innovatsiynoho rozvytku Ukrayiny na 2010-2020 roky v umovakh hlobalizatsiynykh vyklykiv"* : zbirnyk]., Kyiv, 2009, 39 p., ISBN 978-966-8381-47-8.
4. Kendall, Moris. Multivariate statistical analysis and time series [*Mnogomernyy statisticheskiy analiz i vremennyye ryady*]. Moscow, Nauka, 1976. 736 p.
5. Kuz'min O.Ye., Mel'nyk O.H. Theoretical and applied principles of management [*Teoretychni ta prykladni zasady menedzhmentu*]. L'viv: Natsional'nyy universytet "L'viv'ska politekhnika", 2002, 228 p.
6. Lapko O. Innovation activity in the system of state regulation: Monograph [*Innovatsiyna diyal'nist' v systemi derzhavnoho rehulyuvannya: Monohrafiya*]. Kyiv, NANU, 1999, 254 p.
7. On approval of the Commission on the organization of technological parks and innovation structures of other types [*Pro zatverdzhennya Polozhennya pro Komisiyu z orhanizatsiyi diyal'nosti tekhnolohichnykh parkiv ta innovatsiynykh struktur inshykh typiv: postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 6 serpnya 2003 r. No. 1219*]. Ofitsiynyy visnyk Ukrayiny, 2006, No. 48, p. 71.
8. Approving the monitoring and control of projects of technological parks: the Cabinet of Ministers of Ukraine dated March 21, 2007 № 517 [*Pro zatverdzhennya Poryadku provedennya monitorynhu ta zdiysnennya kontrolyu za*

- realizatsiyeyu proektiv tekhnolohichnykh parkiv: postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 21 bereznya 2007 r. No. 517*]. Ofitsiyyny visnyk Ukrainy, 2007, No. 22, p. 49.
9. On approval of the formation and use of assets of the State of innovative financial and credit institutions [*Pro zatverdzhennya poryadku formuvannya i vykorystannya aktyviv Derzhavnoyi innovatsiynoi finansovo-kredytanoi ustanovy: postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 17 chervnya 2009 r. No. 685*]. Ofitsiyyny visnyk Ukrainy, 2010, No. 96, p. 84.
 10. On monitoring the implementation of innovative and investment projects that are implemented with public funds: Order of the State Agency of Ukraine for Investments and Innovations dated January 21, 2008 number 4 [*Pro zdiysnennya monitorynhu vykonannya innovatsiynykh ta investytsiynykh proektiv, yaki vprovadzhuyut'sya iz zaluchennyam derzhavnykh koshtiv: nakaz Derzhavnoho ahent-stva Ukrainy z investytsiy ta innovatsiy vid 21 sichnya 2008*], aviavle at: <http://www.difku.gov.ua/?q=node/94>.
 11. On innovation [*Pro innovatsiynu diyal'nist': zakon Ukrainy vid 04 lypnya 2002 No. 40-IV*]. Vidomosti Verkhovnoyi Rady, 2003, No. 13, pp. 93.
 12. On science parks [*Pro naukovi parky: zakon Ukrainy vid 25 chervnya 2009 roku #1563-17*]. Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy, 2009, No. 51, p. 1859.
 13. Solovyov V.P., Korenyako H.I., Holovatyuk V.M, nnovative regional development: Theory and Practice: monograph [*Innovatsiynyy rozvytok rehioniv: pytannya teorii ta praktyky: monohrafiya*]. Kyiv, Feniks, 2008, 224 p. - ISBN 978-966-651-707-7.

Рецензія: д.е.н., проф. Бриндзя З. Ф.

Received: April, 2012

1st Revision: April, 2012

Accepted: May, 2012